

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor. — fil.
Fél évre	4 kor. — fil.
Negyed évre	2 kor. — fil.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó

Podhradszky Emil.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlközásoknál eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszöres hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

VIII. évfolyam.

Szászsebes, 1903. December 27.

13. szám.

Karácsonyi gondolatok.

Ünnepet ül a világ nagy része. A tornyokban zugnak a harangok, a templomokban megszólal az orgonasípok méla hangja s a hívők oda seréglött tömege ájtatosan hajtja meg fejét Isten előtt s hálát rebegnek ajkai, hogy ismét megélni engedte nekik annak a nagy napnak a fordulóját, a melyen egykor szegény szülőktől, nem palotában, hanem düledező istállóban, nem selyem párnák közt, hanem egy rakás alomszalmán Üdvözítője született, kit nem ernyős bölcsőbe, hanem a barmok jászlába helyezett el a szent anya. Hány száz és ezer gyermek született ugyanakkor fény és pompa közt, fényes palotákban s mégis nem ezektől, hanem attól a nyomoruságban született kicsiny gyermektől áradt szét a világon a legnagyobb világosság!

Milyen megnyugtató tudat lehetne az a szegény sorsban lévő, szükölködő s életét nyomoruság és viszontagságok közt tengető emberre, hogy nem csak a paloták lakóit kedveli a teremő, hanem jóságos atyja a szegényeknek, az alacsonyoknak is, mert ha nem így volna, nem az ő sorukból, hanem éppen ugy amazokéból támaszthatta volna a nagy prófétát, a világ üdvözítőjét és megváltóját és ez a tudat mégis milyen kevés emberben van meg. Vajjon miért?

Egyszerűen azért, mert még mindig nem fogadta be szívébe azokat az alapelveket, a melyeket mint a boldogság és üdvözülés feltételeit Jézus a világnak prédikált. Szerinte az, a mi a földi boldogsághoz és a más világon való üdvözüléshez vezet, nem más, mint a hit, a remény és a szeretet.

Hinni, de nem csak azt, a mit emberi szemeinkkel látunk s gyarló elménkkel felfogni és megérteni képesek vagyunk hanem hinni azt is, mi rejtve van szemeink előtt s megfoghatatlannak látszik előttünk, hinni, hogy van egy nálunknál sokkalta magasabb és tökéletesebb lény, kinek mindent köszönhetünk, a mivel csak birunk, ki áldásaival halmozza el az érdemest és érdemtelenet egyaránt, ki jutalmazni, de büntetni is tud: ez az alapja a mi keresztény vallásunknak. Ez a hit azután ott, a hol megvan, kuforrása a reménynek.

Az igazhívő ember reményli, hogy az, a kinek létében és hatalmában ő hisz, nem hagyja őt végkép elpusztulni, hanem föltámasztja haló porhüvelyéből az ő lelkét s szellemében élni hagyja tovább, örök boldogságban s örökké.

Igen, de csak akkor remélhetjük ezt ha egész életünkön át gyakoroljuk a szeretetet, a melyet, mint a boldogulás fő alapját ekként határozta meg az Üdvözítő:

»Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat«

A szeretet az, a mely egymáshoz közelebb hozza, a mely ugyszólván egyesíti az embereket s ösztökéli arra, hogy ne hagyják el egymást

sem örömben, sem bánatban, sem boldogságban, sem szerencsétlenségben.

És az emberek legnagyobb részéből hiányzik a hit, a remény és a szeretet s ezek helyét a hitetlenség, a kételkedés és a sivár önzés foglalta el.

Nem áldoznak már az igaz Istennek, hanem állítanak maguknak idegen, kézzel fogható isteneket. A megalázkodást fölváltotta a dőlyfösség, a melyben magát képzei a világ és a teremtés urának, merészen tör az ég felé. hogy annak titkait kifürkéssze, hogy azt megostromolja s nem gondol vissza a Bábel tornya építőinek megzavarodására.

A reményt kiturta a szivekből a kételkedés. Vajjon hány ember küzd ma azzal a reménynyel a szívében, hogy küzdelve jutalmát majd holta után, a más világon fogja elnyerni? Nem, ma nem ebbe szokás vetni a reményt, hanem az ördög játékaiba, az osztály-sorsjáték főnyereményébe, gazdag hozományba, amerikai nagybácsiba. És a mikor ezek a remények be nem válnak, akkor elmerülünk a reménytelenség örvényébe, a mely pedig szülője az elégedetlenségnek és a boldogtalanságnak. Milyen más a hívő ember reménye! Ha földi vágyai nem teljesülnek, ha a sors őt folyton üldözni látszik is, reménye még nem vesz el, hanem fennen lobog szívében, vágyakozva a túlvilági gyönyörűségek után.

A szeretet? Vajjon hol találjuk ezt ma meg az ő igazi, tiszta, önzetlen mivoltában? A

házasságok, melyek az embereket egyesítik, üzlet-számba mennek s azok alapját nem a kölcsönös szeretet képezi. A barát csak addig marad annak, a míg élted egy derült, a míg jó sorsban vagy, de ha rád nehezednek a sorsnak csapásai, ha bajba kerülsz, eltűnik oldaladról s magadra maradsz a te inségedben, szomorúságodban.

Nem ott, a hol kellene, nem a szívek mélyében, hanem a képmutató arcokon keresd ma s ott sem az igazi, hanem az ál szeretetet.

Lapunk olvasói: erdészeti és vadászati al-tisztek, higgyetek, reméljétek és szeressetek!

Higgyétek azt, hogy nem vagytok ti sem elhagyott gyermekei a teremtésnek. hanem van fölöttetek egy jóságos atya, ki gondot visel rátok, ki nem hágy el a ti inségtekben s ha ezt hiszitek, ennek a tudata meglegedetté fog tenni s a meglegedettség szülője a boldogságnak.

Reméljétek! Ne kételkedjétek abban, hogy még jönni fog az ideje a ti boldogulástoknak is Vessétek reményteket abba, hogy azok, kik sorsotok javításán szüntelen fáradoznak, utó-végre is le fogják küzdeni az akadályokat s győzelmet véve azokon, megteremtik nektek a ti földi jóléteteket! Ne verjen le egy-egy balsiker, ne tegyen tétovázóvá hanem sarkaljon ujabb s kitartó küzdelemre az édes remény.

Szeressetek! Szeressétek egymást igazi test-véri szeretettel. mert ez szorosan összefűz és erősekké tesz. Ne agyarkodjatok egymás ellen, ne törjétek egymás vesztére, ne örvendjétek társatok baján, hiszen a rossz sorsnak, mely azt

A gonosztévő.

A Bp. H. után.

Esak a hó világított. Az egyhangu fehérséget egyetlen sötét vonal metszi át. Egy kanyargó végtelenbe vesző vonal, az országut s a sikamlós, rögös uton csakhamar feltűnik két férfialak közeledő sötét körvonala. Egyenletes léptekkel mennek. Kalapjukon kakastoll-bokréta, vállukon fegyver. Oldalukon meg-megcsörren a kard. Halk, tompa hangon beszélgetnek; kedvetlenül, álmosan, rövid, szaggatott mondatokban.

— Pokol fenekére az akasztófa virágjával!

— Megkeserüli. ha nyakoncsipjük! Pogány kedvem van!

— És éppen karácsonykor szökött meg! Karácsonyfára huzatnám föl a zsványt!

Nevettek. De nevetésük nem volt biztató valakire nézve.

— Látod már a tanyát?

— Látja az ördög! Biztosan erre van?

— Erre! Hallod?

Hosszu, átható vonítás hallatszott, mely kutyaugatáshoz hasonló hangba veszett el. Megállottak.

— Farkas!

— A zsványt segíti az is! Ha megtámad, lőnünk kell!

— Nem szabad. Meghallaná a bitang és bottal üthetnők a nyomát. Tüzzük föl a szuronyt.

— Ha megcsipjük, no akkor nem bánom az estémet.

— Ötszáz pengő!

— Az! És talán őrmesterség!

— Megcsipjük! Biztos, hogy ma este fölkereste a családját. Ha csak nem vadállat, hát fölkereste. Nézz oda!

ma érte, holnap már ti is részesei lehettek. Szeressétek hivatástokat, ne csak színleg, hanem szívetek egész melegével. Szeressétek az Isten legszebb teremtményét: az erdőt, mert ebben szeretitek magát az Istent. És szeressétek önzetlen szíveitekkel a ti föllebvalóitokat, mert az igaz szeretet viszontszeretetet szül s ez jó kalauzotok lesz a boldoguláshoz vezető tekervényes ösvényeken! Ne feledjétek, hogy az, a mi már itt a földön is boldogít, a hit a remény és a szeretet!

Havi mozzanatok és teendők.

Írta: Vihar Győző. (Folytatás).

Májusban.

Elfoglalta minden vad rendes othonát
És ennek védelme az, a mi gondot át;
Csak a meddők és a pár nélküli himek,
Mint nomádok. ide-oda járnak — kelnek.
Míg a kacsák között csapatba verődnek
A kajtárok s neki esnek a sík víznek,
Nem teszik azonban ezt sohasem addig,
Míg csak minden jérce tojásán nem kotlik.
E hónapban úgy a szárnyas és szőrmés vad
Egyaránt keresi a maga nyugalomát
S az okos vadász ezt meg is adja nekik,
Ha érdemlik és a viszonyok engedik,
Mert a fiadzási és fészkelő idő
A szaporodásra mindenkoron döntő.
A szarvastehén most ellik legjavában

Zerge nemkülönben, — ott, a hol ilyen van;
Az őz suta szinte most rakja le terhét,
De tovább hordja még a vérszopó menyét.
Kölykezik a róka ebben a hónapban.
S a vad kocának is immár malaca van.
A nyulak ezeket mind csak kinevetik:
Kezdi tavasszat s nem hagyják abba őszig.
A hiuz-mama is szinte májusban vet
Ritkán több, mint három veszedelmes kölyket.
A szárnyas fajta most költ kivétel nélkül,
A kis pitypalatty is májusban fészken ül.
Galambfiókáknak nagy tömege ebben
A hónapban már a fészekből kirebben,
Május havában az álatvilág tehát
Sokkal fokozottabb szükséglet után lát
S így hol kártékonyból sok öreg megmaradt,
Pusztítani kell a kikelő fiakat.
Gondot vess ilyenkor fácánra, fogolyra,
Mert azok közül sok fészket oda rakja,
A hol peng a kasza, hol tehát tudsz ilyet,
A füvet tövéig levágni ne engedd
S figyelemmel kísérd a kaszálást folyvást,
Vagy pedig ilyhelyen szedd össze a tojást,
Elérkezett most már úgy is az az idő,
A midőn a tojás mind összeszedendő
És ahol van hozzá megfelelő kotló,
Alkalmatos helyen ez alá rakandó.
Mivel pedig kotló fácántyuk nem szeret
Még kotlásakor sem tartani jó rendet,
A szabadban kotlót gyakran etetni még
Május havában is mulaszthatlan kellék,
A vadászás tárgyát képezi most a fajd
S meg lehet vámolni a vizimadár fajt,
De csak oly helyen, hol vendégként vonul át,
Míg költési helyén tartsd be a tilalmát.
Ragadozót legjobb lesni fészke körül,
Mert vagy oda, vagy a szomszédos fára ül.

A távolból, jobbra a csendőrök gyakorlott szeme
hamar fölismerte a keresett tanyát.

— Vigyázat, pajtás! Rendben a fegyver?

— Rendben! Szükség lesz rá?

— Azt mondják, szilaj, hirtelen vérű szörnyeteg!

— És kegyetlen! Még a gyermeket is meggyilkolta!

— Üsse a kő! Az apja megérdemelte. —

— De a gyermek! mindegy! Ha a kezembe kapom. —

— Jól megszorítjuk?

— A husig! Kinlódjék a betyár, ha mi kinlódunk!
Karácsony szent éjszakáján!

— Ugy van! Lassan! Jobbra fordulj!

— Adj kezet, pajtás! Az ember sohse tudhassa!

Megrázták egymás kezét. Bátor, félelmet nem ismerő, edzett férfi volt mindkettő, de azért most, a pusztaság közepén, távol minden segítségtől, hivatalos ellenségük közvetlen közelében szívük pár pillanatig nyugtalanul dobogott. Már egész a házhoz értek.

Nem is ház volt, hanem csak aféle szegényes csősz-kunyhó. A csendőrök vigyázva lépegettek mind közelebb és közelebb. A puha hó besüppedt lábuk alatt.

— Nézzünk be az ablakon! Vigyázz! Észre ne vegyen!

— Ott van s egyedül! — Csipjük nyakon!

— Várj! Nem látod?

Rozoga asztalnál ült a szökött rab. Daróc fegyencruhában, rövidre nyírt haja durva serteként meredezett lapos, összenyomott koponyáján. Karja az asztalon pihent, tehetetlenül, mintha nem volna benne élet s nagy, csontos, vörös keze piszkos újságpapirba takart csomagot szorongatott.

Az ajtó megnyílt, gyerekhangok hallatszottak s egy asszony lépett be. Kezében cserép bögrét tartott, melyből forró pára gomolygott ki. Letette a bögrét az az asztalra és fáradt gangon mondta:

— Igyék kigyelmed! Borleves!

— Van benne paprika?

— Van!

Fajdkakast lessed a beszálló helyeken,
 Avagy a havasok közt lévő réteken,
 Csak jó sűrű legyen a fenyőgaly ernyő,
 Mert könnyen éssrevesz az óvatos dürgő.
 Ózbakot is ejthetsz ugyan néha-néha,
 De csak olyat, a mely gyöngye avagy léha.
 Végül gondoljunk a tüzelő kutyára,
 Ha kölyköt akarunk nevelni utánna,
 A párosításának legjobb ideje ez,
 Mert így júliusban jutunk növendékhez.

Juniusban.

A hasznos vad most is nyugalmat igényel
 A háborgatástól őt ezért óvni kell,
 Kiváltképp a fészken ülő szárnyas vadat
 Megháborítani semmiképp sem szabad,
 De a kártékonyak folyton üldözendők,
 Mert a kiméletre méltánytalanok ők.
 A szarvastehén most borját becézgeti
 S vele a sűrüből nem szívesen vált ki,
 Már az őz nem árul el ilyen félelmet
 A borjával — főleg éjjel — bátran üget;
 Fölkeresi vele a rétet, mezőket.
 A melyeken egész éjen át legelget.
 A fias koca is, a meddő is kijár
 S esik a nyomukon vetésekben nagy kár,
 Ellenben a kannak sűrű az otthona,
 Mintha részére más lakhely nem is volna.
 Párnázott gödrébe beleveszi magát
 S ott kéjelg rőfögve az egész napon át.
 Még kizavarva is csak oda viszatér
 Következetesen mert most már nem ledér.
 Hogy hol a nyúl? Attól függ: ifju, vagy öreg;
 A fiatal inkább a vágást lepi meg,
 Mig a szerelemtől soh'sem mentes vén nyúl
 Inkább csak a sűrű vetésekbe vonul.
 Minden vad most csak a ház — tüzhelye körül
 Ténfereg és ott a magzatjának örül,

Persze itt is inkább csak az asszonyféle,
 Mert a szívtelen him nem törődik véle,
 Csak róka papáról ilyen nem mondható,
 Mert ő mindig gondol arra: szó a mi szó;
 Ott egérszeget ő a közel sűrűben
 S hordja is a zsákmányt haza mind sűrűbben.
 A madarak eddig jórész mind költöttek
 S vannak közöttük már egészen meglettek.
 A fürjnél, harisnál bár részben párzik még,
 Szinte előbujnak és a fogoly még ül,
 A turok, a fácán és a fogoly még ül,
 De már vezet csibét a hó vége körül.
 A fő gondunkat most ezek képezzék már,
 Mert nyomukban egész éhező sereg jár.
 A héja — kosár is előkerítendő
 S az uhuzásra is szakítandó idő;
 Csapóládák, török, hurkok és a vasak
 S a minő más fogó készülékek vannak,
 Egytől-egyig helyén mind felállítandó,
 Mert most töménytelen a falánk pusztító.
 Felujtandók a sózók is legkivált
 Ott, hol van idegen fővad, a mely bevált,
 De a zabtábla sem maradhat zár alatt,
 E hó végén fel kell szabadítani azt.
 Azonban különös táplálást a fácán
 — Kivált az öregje — most nem igen kíván
 A fiatal kacsák tollasodnak immár
 S ezért sok hivatlan vadász utánuk jár,
 A tőkekacsa és a vadliba ebben
 A hónapban már mind vigan szárnyra rebben,
 Gondot vessünk rájuk tehát idejében,
 Mert könnyen faképnél hagynak minket szépen.
 Jó közülök fogni élőket csalónak,
 Mert ezek lesünkre sok társat becsálnak.
 Kotorékban vannak még a rókakölykek,
 Ha nem iparkodunk: ezek is megszöknek;
 Ellenségük nekik az ásó s szénkének,

A rab megragadta a bögrét és le sem tette addig,
 mig le nem nyelte a tüzes italt. Utána összerázkódott,
 nyújtózott egyet.

— No, ez jól esett, anyjuk! Reggel óta egy falatot
 nem láttam! Meg mersz csókolni anyjuk?

— Oh, jaj Istenem, mivé lettünk! Miért jött
 kigyelmed haza? Miért nehezíti a sorsát?

A szegény asszony a kezét tördelte, de nem sirt
 és nem is ellenkezett. Sovány karjával átölelte a rabot
 és fejét ráhajtotta széles vállára. A gonosztévő szeme
 dacosan villant föl:

— Megszöktem, hogy lássam a gyermekeimet.
 Szent karácsony estéjén látni akartam őket! — Asszony,
 mondom neked — folytatta vadul hörgő hangon —
 sokáig nem jutottak szembe, — azokat láttam éjjel-
 nappal — vért — vért —

— Hallgasson, — sikoltott az asszony, — hall-
 gasson kigyelmed!

— Majd hallgatok ott eleget. — Oszti' egy este
 csak látom a Gyurkát, meg a Böskét! Itt belül mindig

sötét van asszony, — a pokol sötétsége, csak a vér
 piroslik rajta, — akkor Gyurka meg Böske világosan
 jelentek meg, Világított a szemük, a szájuk, az arcuk.
 Gyurka rálépett a vérre és eltűnt és azt mondta:
 Apám. mit hoz a Jézuska? És Böske akkurát úgy tett,
 mint idehaza. Cibálta a Gyurka ingeujját és láttam a
 fehér fogát, mikor nevetett. — És attól kezdve minden
 nap őket láttam és már nem volt csend többé. Mert
 addig, asszony, itt belül rémséges csend volt, akár a
 temetőben éjfélkor, — csak jajkiáltásokat hallottam és
 attól még rémségesebb volt a csend!

A csendörök még léleketüket is visszafojtva
 hslgatták.

— De a cselédek hangja elűzte az átkozottakat.
 — És ekkor egyszer csak elkezdtem vettegni. Van itt
 belül valaki, asszony, a ki nem én vagyok, de mégis
 a vérembe szorult. — Azt mondja: ha gyermekeidhez
 nem megy el a kis Jézus, megest visszajönnek a sötét-
 ség, meg a jajszó. Nem látod többé gyermekeidet!
 Se álmodban, se ébren! És inkább, asszony, százszor

De használhatjuk a tacsót is esetleg.
 Erősebb őzbakra, ha magánosan jár,
 Egy-egy lövést szánni júniusban sem kár.
 A meddő kacsák, a gácsérok és sneffek
 S a kajtárok, melyek most nem ülnek veszteg.
 A kárakatoná, kakcsó, kakcsó, bakcsó, gődény
 S számlálhatlan egyéb másforma vízi lény,
 Mint a székicsér, a goda, a bibic is
 Lőhető, de kíván kiméletet haris.
 Tavakon, hol káka és nádszál diszeleg.
 Utak vágandók ki, valamint lőrések.
 Hogy mielőtt még a vízi vad felrebben,
 Legyen itt is minden vadászias rendben.
 E hó vége felé minden rendű nagy vad
 — Arra nézve: milyen volt a szaporulat —
 Jegyzékbe veendő, a melyikből aztán
 Megállapítható a lelövési szám.
 A véreb — kölyket ott, hol nem zavar senki,
 Egy kis gyakorlatra minden nap vezesd ki.
 Végül most gyűjtendő még a lombtakarmány,
 Hogy ebben sem legyen majd a télen hiány.

Hasznos tudnivalók.

A tyukok téli zöldtakarmánya. A tyukoknak a zöldtakarmány adása, a mint azt a tapasztalat bebizonyította, télen még inkább szükséges, mint nyáron és pedig azért, mivel a tél legnagyobb részét az ólban kénytelenek tölteni de; másrésről bebizonyított tény az is, hogy a zöldtakarmányt kapott tyukok szorgalmasabban tojnak mint azok, melyek azt nélkülözik úgy hogy az utóbbiak tojáshozama majdnem 50 %-kal kisebb, mint az előbbieké.

Fontos e körülmény a gazdára akár azon oknál

fogva is, mert tél idején kétszer oly magas áron értékesítheti a tojást, mint nyáron! s a zöldtakarmány megszerzése nem is ad nagy gondot a tenyésztőnek. Legutóbb arra a tapasztalatra jutottak e tekintetben, hogy a tyukok nem annyira a zöld fűvet — mint azt eddig általánosan hitték — hanem inkább a gabonafélék fiatal hajtásait kedvelik, melyek édeskés ízűek; s a zöld fűhöz csak az esetben nyulnak, ha más zöldet nem kapnak.

Az ily takarmány beszerzése tél idején sem okoz nagy gondot. Fölhasználható e célra az őszi vetés buja része, miután e megcsokitástól mitsem szenved a vetés. De nem okvetlen szükséges a szántóföldről hozni a zöldtakarmányt, előállíthatja azt minden tenyésztő is és pedig a következő módon. E célra a körülményeknek megfelelő alacsony faládát készít, megtölti azt jó kerti földdel vagy nyirkos homokkal s ebbe 1—2 cm. mélyen rozs, árpa és zabkeveréket vet. Az így bevetett faládát meleg kemenczén tartja, elősegítve ezáltal a magvak csírázását s tizennégy nap múlva már rendelkezésre áll a zöld vetés, melyet a tyukok nagy mohósággal falnak föl. Ha gyorsabb fejlődést akarunk, úgy tanácsos a föld vagy homok fölületét kevés chilislétrommal behinteni.

Hogy pedig mindig legyen készen zöldtakarmány, czélszerű két ily feladát használatban tartani, melyeket azután fölváltva 8—14 napi időközökben vetünk be a fönnebb említett magkeverékkel. A tyukoknak elegendő hetenkint egyszer-kétszer nyújtani ily zöldtakarmányt.

A gabonamagvak helyett vethetünk nagy levélzetű növényeket is, de azok megválasztásánál tekintetbe kell venni az olyanokat, melyeket a tyukok a nyár folyamán előszeretettel kerestek föl, minők a salátafélék vagy vastag gyökérzetű növények stb. Végül nyújthatjuk zöldtakarmány gyanánt a káposztalevelet is, de csak elvétve s oly esetben, midőn egyéb

inkább akaszszanak föl, vagy üljek nehéz vasban életem fogytáig, csak a lelkeim előttem legyenek! Nohát, érted? Ha ezer ördög állt volna őrt, akkor is megszököm. Ők hívtak haza! No, nézd meg hát, mit hozott a kis Jézus! Ne félj, anyjuk, nem lopott jószág. Volt elásott pénzem.

Az asszony rekedten kiáltot föl:

— Abból?

A rab fölnézett s füstös mestergerendára a képmény hangon felelt:

— Nem abból. Ezen nincs vér!

Az asszony remegő kézzel bontotta ki a csomagot. Oh, micsoda kincsek voltak benne! Két pár csizma, jó meleg nagy kendő, fa-ló, baba, furulya és néhány piros alma. Az asszony megtapogatta a kendőt és aggodalmát elnyomta az öröm egy pillanatra. Aztán megint ijedten meredt urára.

— Hogy merte kigyelmed? A faluban járt?

A rab rekedten nevetett:

— Ott én! Hajnalban bezörgettem Ábrishoz,

láttad volna csak a ravasz pófáját! Mondok: Ábris, adsz-e pénzért portékát? Oszt megmutatom neki a pénzt meg a baltát. — Mondok tovább: Ha karácsony napjáig följelentesz, kettéhasítlak, ha akkor följelentesz, pár száz pengő üti a markodat. Adott a zsidó esze nélkül, de kikötötte, hogy jól elrejtőzzem és vissza ne menjek magamtól.

Az egyik csendőr megérintette társát:

— Jókor jöttünk!

— Az ám!

— És most — folytatta a rab, — imádkoztasd a gyerekeket. Hadd hallom az ártatlan imádságukat.

Az asszony kiment, a gonosztévő pedig gondosan elrakosgatta az asztalon az ajándékokat. Egyik csizmaszárbba dugta a lovat, másikba a babát, a furulyát meg kezébe vette. Akkor egyszerre vékony gyermekhangok hallatszottak az ajtó előtt és az asszony suttogása:

— Édes kis Jézus, ki szüjettél váltságunkra, szüüz anyádnak öröme, bűnös ember vigasztalására . . .

zöldtakarmány híjával vagyunk. De a gabonafélék legalkalmasabbak e célra, miután gyorsabban csíráznak és fejlődnek, mint pl. a salátafélék.

Könnyű és kevésbé körülményes oly tenyész-tónél az ily zöldtakarmány előállítása, ki meleg tehén-vagy istállóval rendelkezik; ilyen helyen az istálló egyik sakrában készíthetünk deszkaalapzatra istálló-trágyából megfelelő s a vetéshez szükséges ágyat, melyben az elvetetett kevés mennyiségű zab és árpa 8–10 nap alatt kikel s fejlődik annyira, hogy vele a kitűzött célt elérhetjük.

—e.

KÜLÖNFÉLÉK.

Megrázza, mint Krisztus a vargát. Passziójékot rendeztek egy faluban s a molnár adta a Krisztust. Ott függött a keresztfán, két lator között s mint az igazi Krisztust, úgy őt is csufolták és gunyolták. Végül a keresztfán állt a varga is, hogy kicsufolja a mestert. A varga ez egyszer nem volt pazar szavaiban, sőt szófukarnak mondhatjuk, de pár szava: — »Te lisztlopó, te!« — sokkal jobban fájó öklémének, mintha egy teli lisztes zsákkal lóditották volna fölé.

A kereszten függő molnár az eddigi csufolódásokat csak békével hallgatta, de mikor egy varga merészkedett őt ily galádul megsérteni, nem maradhatott tovább néma: »Megállj, varga! szálljak csak le a keresztről, tudom Istenem megrázlak a lisztlopásért!« Ugy is történt. A nézőközönség pedig ez épületes jelenet láttára frenetikus tapsban tört ki s közmondássá tette: »Megrázza, mint Krisztus a vargát«.

A kártya történetéből. A legérdekesebb passziók egyike régi játékkártyákat gyűjteni, mert a kártya története visszanyúl Indiáig és Chinába, hol a történelem homályában vész el. Az idők folyamán számtalan fajta játékkártya jelent meg és ezekből megmaradt, mentül régiebb, a gyűjtőt annál jobban izgatja. Nagyon érdekes, kulturtörténeti szempontból is a Falcke-féle gyűjtemény. Falckenak három tucat játékkártyája van színezüstből, A középkori üldözött zsidók

játszottak ilyen ezüst kártyákkal szombaton. mert papír kártyák elszakadhatnak és az a szombatra vonatkozó vallási szabályokat sértette volna. Kártyákat nemcsak ezüstből, hanem bőrből, fából és pergamentből is készítettek. Nagyon fantasztikus és szellemes és művészi is szép kártyákat készítettek Franciaországban. Ezekből már nagyon kevés van és igen drágák. A régi egyiptomi bűvészek jóslatajknál jelképes kártyákat használtak, melyeket »torot«-nak neveztek. Ebből lett a későbbi tarokk játékkártya. Hogy mikor hozták a kártyát Európába, arról sokféle verzió kering. Hogy az örült IV. Károly francia király mulattatására találták fel. mese. A legvalószínűbb, hogy cigányok hozták Egyiptomból a kártyát, jóslási célokra és csak később lett belőle az az »ördög bibliája«, mely annyi könnyelmű ember vesztét okozza.

Az étvágytalanságról. Az ember egészségének fentartása igen nagy mértékben függ a gyomra állapotától, az étvágytól, attól, hogy mikor és mennyit tud enni. Sok ember valósággal iszonyodik az evéstől, különösen bizonyos ételektől, valóságos betegség ez, melynek tudományos neve is van — sitophobia. a betegséget, mint azt Einhorn new-yorki orvos-tanár kifejti, főképen annak a félelme idézi elő, hogy a beteg, ha valamivel többet eszik, gyomrában és beleiben bizonyos fájdalmakat érez. Ezért hát inkább semmit vagy csak nagyon keveset esznek és végre egészen csak tejjel vagy levessel táplálkoznak. A betegség oka sokféle. de nem könnyű felismerni. Egyik sűrű oka a gyomor nyakhártyájának tulságos érzékenysége, miáltal evésközben, habár fájdalmak nem is, de kellemetlen érzések támadnak. Sokszor az evés iránti ellenszenvet mindenféle képzelte bajok idézik elő: a beteg nem eszik azért, hogy a képzelte betegségét súlyosabbá tegye. Így köszvényesek és kövérek szoktak ilyen alapon az evéstől tartózkodni. A new-yorki tanár ezekre való hivatkozással azt állítja, hogy a sitophobia tulajdonképen az agyban székel és bár elmébainak nem nevezhető; a szellemi étellel áll összefüggésben. E betegség ellen küzdeni kell, mert a folytonos koplalás az embert nagyon elerőtleníti és lassanként az erős és szívós szervezetet is tönkretesz. Különösen gyermekeknél ügyelni kell rá, hogy az e vérsről már kicsi korukban le ne szokjanak. Az ember

A rab lehorgasztotta fejét és öntudatlanul ismételte:

— Bűnös ember vtgasztalására . . .

— Szegények istápjá, árvák gondviselője . . .

A rab feje mind mélyebbre hanyatlott:

— Árvák gondviselője . . .

— Térj be hozzánk szentséges aldásoddal és ne vigy minket a kísértetbe . . .

A rab összerázkódott, két karját fölemelte az ég felé és úgy rogyott le a földre, mint egy holt tömeg, mint a kit villámütés ér és együtt mondta a gyermekkel hörögve, fuldokolva:

— De szabadíts meg a gonosztól. Amen!

A csendőrök még egymásra sem néztek, szemük oda tapadt az ablakhoz és mintha bennük is megrázkódott, fölzavarodott volna valami.

A rab még ott térdelt, de az ajtó kissé fölnyílt és vékony, üde hang kiáltott be:

— Édesanyám azt mondja, hogy előbb furuglyáz az angyal!

A férfi fölállt, megtörölte izzadt homlokát, aztán belefújt a furulyába. Valami sikoltó trilla hagyta el az egyszerű szerszámot, de vig, hangos, éles kiabálás követte. Oh mily boldog, mily örvendező ujjongása a mindenütt, fönn és lenn, a fényben nyomorban egyenlő, tiszta gyermeki léleknek. Mikor Gyurka föl akarta huzni a csizmát és megtalálta benne a fako paripát, mikor a Bözskéjéből kipottyant a patyolatínges, piros arcu, egészséges kisasszony, mikor egymás kincsét bámulva, a magukét szorongatták és mikor odasimulva gonosztévő apjuk térdéhez, álmélkodva és ragyogó szemüket kerekre fölnyitva és gyermeki szeretetüket szemükből. arcukból kiárasztva, örvendező, tagolatlan kiáltásokat hallattak. A csendőrök azt képzeltek, hogy megvilágosodott a szoba, ime, az a nyomorult asszonyszemély milyen szép lett, ime, az a gyilkos milyen jószagos, szelid, még zordságában is. És megindultak a kérdések a csepp kis szájából, oly kérdések, hogy sirni lehetett rajtuk, de szennyet, vétket tisztító könnyeket:

nek naponta körülbelül négy kilogramm táplálékot kell magához vennie vagy pedig ha erős munkát végez, többet. Tehát enni, enni kell, még ha nincs is kellő étvágyunk, mert az evéstől való tartózkodás, a tökéletlen táplálkozás az orvosok tapasztalatai szerint majdnem épen olyan veszedelmes dolog, mintha az ember a táplálkozástól egyáltalán tartózkodik.

Az ujság történetéből. Az idén lesz 298 éve, hogy Németalföldön Nieuwe Tijdinghen cím alatt az első ujság napvilágot látott, Ennek a lapnak az eszméje Verhoeven Ábrahámnak, egy rézmetsző művészenek az agyában fogant meg, a ki nem nyugodott addig, míg Németalföld akkori gyűlölt helytartójától. Albert osztrák hercegtől 1605-ban engedelmet nem kapott a lap kiadására. A hollandusok épp az időtájt vívták élethalálharcukat s erről a harcról bő híreket hozott Verhoeven lapja. A Nieuwe Tijdingben különben nem volt az első a hirdetés munkájában. Már jóval előtte akadunk sokszorosított újdonságokra, melyekből néhányat a brüsszel nemzeti könyvtárban is őriznek. Ezek a nyomtatványok az egykor fontos eseményekről hoztak tudósítást; így például ismeretes Kolumbusz-nak egy levele, melyet 1493-ban Sanchez Rafáel királyi kincstártervezőhöz intézett volt Amerika felfedezéséről. Ez a levél sokszorosítás útján számtalan példányban terjedt el akkor a művelt világban. Ha a mostani viszonyok szerint mérlegeljük Verhoeven vállalkozását, el sem tudjuk képzelni, milyen nagy föladat volt akkoriban rendszeres sajtótermékkel szolgálni a közönség kívánságát. Nem tekintve a dolog kockázatos pénzügyi részét és a technikai nehézségeket, Verhoevennek mindjárt a megindulás után sok rosszakarattal kellett megküzdenie vállalkozásáért, a mely neki kevés anyagi hasznot, de sok üldözést és keserűséget szerzett. Végre is megtört és vagy két évtizedes tusakodás után Ferdussen antverpeni kiadónak adta át a lapját, a ki viszont Van Suest nyomdászra ruházta a kiadás jogát. A második régi ujság Relatiens Veritable címen, francia nyelven jelent meg. Ez is még mindig csak regisztráló ujság volt, mely kommentár nélkül tálalta a híreket a közönség elé. Az első mai értelemben vett politikai ujságot a toulousei Rousseau Péter 1756-ban Liegeben alapította, Journale Encyclopedique címmel, Ebbe a lapba a XVIII. század csak-

nem minden nagy elméje dolgozott. Így például cikket irtak bele Voltarie, Rousseaux János Jakab, D'Exiles, Prévost, D'Alembert stb. Ez az ujság még csak hetenkint jelent meg, de az első napilap se soká várattott már magára. Az események legelső krónikása, mely naponként jelent meg, a La Feuille sans titre különös nevet viselte, de hogy a címben hangoztatott fejtelenség dolgában sem sok kívánni valót hagyott hátra, legjobban az bizonyítja, hogy rövid pályafutás után meg is szűnt.

H I R E K.

Eljegyzés. Lélekemelő ünnepély folyt le lapunk szerkesztőjének lakásán a karácsonyi szent ünnepek előestéjén. Ekkor váltott ugyanis jegyet a szerkesztő egyetlen leánya, Irén Ilonka Butyiri Flóris államvasuti tisztviselővel, fokozván ez által a karácsonyest családi örömeit. Az ifju jegyes párnak őszinte szívből kívánjuk, hogy egész életük olyan örömteljes legyen, mint a milyen volt a boldog család karácsonyestéje!

Elfogott rablóbanda. Nagyszőlőssön Lahó István csendőr őrsvezetőnek és Szilágyi László csendőrnek hosszas nyomozás után sikerült elfognia ama hét tagból álló bandát, mely a várost és környékét évek óta fosztogatva, rettegésben tartotta. A betörések napirinden voltak; csak a legutóbbi napokban loptak el kilencz sertést, több hordó bort és egyéb értékes gazdasági cikkeket. Tanyájuk az erdő rengetegében volt, hol a csendőrségi járőr disznótoron érte őket.

Nemes fűz termelés. A földművelésügyi kormány mindent elkövet az utóbbi időben, hogy legjobb nemes fűzfajtákból minél több telep létesíttessék. E végből az állami fűztelepekről évenként öt milliót meghaladó fűzdugványt oszt ki községeknek teljesen ingyen és községi fűztelepek létesítését ez ingyenes fűzdugványokon kívül holdanként még 100 korona pénzsegéllyel is támogatja, hogy ezzel a segítséggel a talaj előkészítése és forgatása tehetővé tétessék. Hogy a gazdaközönség, főleg pedig a fűztelepet beállítani szándékozó földbirtokosok megbízható forrás-

— Édesapámat is a Jézuska hozta, ugy-e? Kigyelmed vezette hozzánk?

— Nem, fiam, én nem látom, soha sem látom őtet!

De előre nézett, mintha most valahol a messze-ségben feléje közeledve, mégis látná!

— Hát ezt a szép meleg ruhát nem ő adta kigyelmednek?

A rab megsimította a fegyencruhát, talán most, most először nem találta borzalmasnak.

— Ő adta, fiam! Bizony ő adta rám!

Az asszony összetette kezét és halkan rebegte:

— Legyen meg az akarata!

— Legyen meg! — ismételte a rab.

— És már nem megy el tőlünk? Fog velem játszani holnap? Csinál számkót? Én már el bírom huzni Bőzsit!

A rab szeméből könnycsepp gördült ki. Lehajolt két gyermekéhez, magához szorította őket, megcsókolta. És az a durva, érdes hang úgy remegett, mint talán soha, de soha, eltévelyedett életének egyetlen pillanatában sem:

— Elmegyek, gyermekeim, vissza kell térni oda, a hová a kis Jézus küld, hogy . . . hogy ha majd eljön értem véghetlen irgalmasságában . . . vezekelvén életemben, magához vegyen és mindörökre láthassalak benneteket . . .

A gyerekek ezt nem értették, de az asszony és künn a csendőrök is megértették, hogy leszál a szent karácsony éjjelén az irgalom atyja e sötét, vértől fertőzött szívbe és belecsepegtette a töredelem kegyelmét és fölnyitá e bűnös lélek előtt a kegyelem kifogyhatatlan kutforrását. És még egyszer megcsókolván gyermekeit és feleségét és letörölvén könnytől ázott arcát, leült a földre és Böske és Gyurka fölmásztak széles hátára . . .

És bár kívül csikorgó hideg volt és a földi igazságszolgáltatás két szolgálója térdig süppedt a hóba és arcukat kékre marta a fagyos szél, egymásra néztek és a mit az egyik mondott, arra szóltanul bólintott a második.

— Várjunk, pajtás, várjunk, még lefektetik a kicsinyeket!

És vártak, míg lefektették a kicsinyeket

ból nemesebb füzdugványokat szerezhessenek be, több állami tanintézet és iskola mellett füztelepeket tartanak fön, a melyből a szaporításra érdemes jobb füzfajokból rendes áron, tehát ezrért négy koronájával évenként december hónap 15-ig bárki rendelhet telepítésre alkalmas füzdugványokat. Baján homokos talajon, Bustyaházán pedig kötött agyagtalajon füzkisérleti telepeket létesítettek, a melyeken 52 füzfa-fajt tanulmányoznak.

Elfogott pénzhamisítók. Egy szemfüles zöld-ségárus asszony jó nyomra vezette a temesvári rendőrséget, mely munka közben lepte meg Sági József kőműveslegényt és édesanyját, a mint éppen nagyban öntötték egy ércvegyüleből a hamis ötkoronásokat. 45 pompásan sikerült hamisítványt, tíz öntőformát és egész tömeg nyersanyagot foglaltak le. Az anyag ugyanaz, melyből a forgalomban lévő huszkoronás hamis arany-pénzek is készültek s ezért — bár az elfogottak ezt tagadják — a rendőrség azt hiszi, hogy Ságiék bandája készíti azokat is.

A kétségbeesett anya. Sötét tragédia hirtelen érkezik Bécsből. Egy kétségbeesett anya minap délután második emeleti lakásának ablakából ledobta két gyermekét, azután utánuk ugrott.

A szerencsétlen asszony Hronek Mária huszonöt éves takarítónő. Öt évvel ezelőtt elcsábította egy Schwager nevű pincér. Házasságot ígért neki. Szerelmi viszonyukból két gyermek született, a négy éves Margit és a három éves Józsi. A leány évekig várt, hogy kedvese teljesíti ígéretét, de hiába. Schwager elhagyta, elutazott Nürnbergbe s ott elvett egy másik leányt feleségül. Hronek Mária két gyermekével ezalatt Schwager anyjánál húzódott meg; valamennyien nagy nyomorúságban éltek, de Schwagerné maga is elítélte fiának eljárását s nem tudta a szegény asszonyt a két gyerekkel az utcára kidobni. A csábító házassága azonban nem volt boldog. Felesége nemrég bánatában megmérgezte magát. Hronek Mária erre a hírre elutazott Nürnbergbe és kérte Schwagert, hogy most már esküdjön meg Schwager azonban kijelentette, hogy tudni sem akar felőle s mikor a nő még tovább is kérlelte, durván elutasította. Hronek Mária erre visszatért Bécsbe s kétségbeesésében gyermekeivel együtt halálra szánta magát. Aznap reggel mérget vett be, azután két alvó gyermekét karjára kapta, az ablakhoz sietett velük, a fiúcskát ledobta az udvarra, azután karjában a leánykávat, maga is utána ugrott. A kis fiú holtan terült el a földön, a leányka látszólag alig sérült meg, az anya sérülései azonban halálosak.

Elrablott gyermek. A temesvári piacomban a délelőtti izgalmas jelenet folyt le. Holczinger Zsuzsanna családi parasztasszony egy kolduló, megnyomorított hat esztendő gyermekben megismerte a leányát, a kité a cigányok három évvel ezelőtt elraboltak. A cigányok, a kik a gyermeket kísérték, a fölfedezés után sietve elmenekültek, de a csendőrök elfogták őket.

Vadász-halál. Munkácsról jelenti tudósítónk, hogy december 15-én végzetes szerencsétlenség áldozata lett Szűk Kálmán iparos, a munkácsi vadásztársaság egyik közszeretettben álló tagja. Egyik társával őz-vadászatra indult, s a mint kocsijuk az erdei uton haladt. Szűk Kálmán megtöltötte fegyverét, hogy esetleg a kocsiról ejthesse el az útjába kerülő vadat. Azután szivarra gyújtott s e mikor a kocsiba dobott gyújtott eltaposta, a felhuzott ravasz fegyver elsült s az egész lövés a szerencsétlen ember oldalába fúródott. A herculesi természetű ember nyomban meghalt,

mert a lövés gyomrát és tüdejét roncsolta össze. Szerencsétlensége az egész városban nagy részvétet keltett.

Orosz igazságszolgáltatás. Szedlec városban történt nemrég, hogy egy gyógyszerész elveszett hetvenkét rubele. A gyógyszerész azzal gyanúsította Szadovszky nevű laboránsát, hogy ő lopta el a pénzt s föl is jelentette lopásért. Szadovszkyt letartóztatták, de a rendőrség előtt természetesen ártatlanul mondogta magát, mire a rendőrfőnök kizsátozni kezdte, hogy vallomásra bírja. A szerencsétlen embert oly embertelen módon gyötörték, hogy szörnyű tájdalmában kétizben öngyilkossá akart lenni, de megakadályozták benne. Hogy a kínzástól szabaduljon, végre is ráhagyta vallatőire, hogy lopott s kijelentette, hogy hajlandó a rendőrökkel elmenni a gyógyszerész pincéjébe és ott megjelölni a helyet, a hová a pénzt elásta. El is kísérték a pincébe, a hol Szadovszky, mialatt a rendőrök kutattak, mérget ivott. Bevitték a kórházba s mikor már látták, hogy menthetetlen, papot hívtak hozzá. Szadovszky halálos ágyán megesküdött a papnak, hogy ártatlan s elpanaszolta, hogy kínzóit vitte rá az öngyilkosságra. Halála után az egész ügy a bíróság elé került, a mely most a rendőrfőnököt két hónapi szobafogságra, a rendőröket négy-négy hónapi börtönre ítélte.

Kérelem.

Lapunk mai száma az utolsó ebben az esztendőben s még mindig kétszázat meghaladó olyan olvasónk van, ki előfizetésének rendezéséről nem gondoskodott. Az újév küszöbén újból felkérjük nem csak ezeket, de mindazokat a tisztelt olvasóinkat is, kiknek előfizetésük a folyó hó végével fog lejárni, hogy az előfizetési díjakat lehetőleg még az év végeig, de mindenestre a jövő hó közepeig beküldeni szíveskedjenek. A lapot hátralékosainknak is tovább küldjük, abban a reményben hogy a jövőben is hiveink maradnak s nem vonják meg tőlünk támogatásukat. Az előfizetési díjak kényelmesebb beküldhetése céljából mai számunkhoz megcímzett utalványlapokat mellékelünk.

Szerkesztői üzenetek.

Sticz László urnak, Veszprém. Arra nézve, hogy a szombathelyi járási erdőőr állásokra a kinevezések megtörténtek-e már, tudósítónktól még mindig nem kaptunk értesítést. **Roskó Pál** urnak, Tápió-Szele. Szászsebes rendezett tanácsú város, az utolsó népszámlálás szerint van benne 1200 ház 6692 lakossal. Kiadó lakások leginkább május és november hónapokat megelőzőleg kaphatók s elég drágák. Egy szoba és konyhából álló lakás 100—120 kor. 2 szobás 180—240 korona.

A kiadóhivatal postája.

Piller Mihály urnak, Kisdád. A 10 és 12 szám tévedésből lett 2 példányban küldve s lehet, hogy ezek helyett más két száma nem érkezett meg. Ha így áll a dolog szíveskedjék megírni s akkor a hiányzó számokat pótolni fogjuk. **Kozák József** urnak, Dallos. A 2 korona beérkezett.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen

ERDÉSZETI LAP

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

TARTALOM:

1. Vezércikk: Karácsonyi gondolatok. 2. Havi mozzanatok és teendők. 3. Tárcza: A gonosztévő 4. Hasznos tudnivalók. 5. Különlélék. 6. Hírek. 7. Kérelem. 8. Szerkesztői üzenetek. 9. A kiadóhivatal postája. 10. A borítékon: Hirdetések és pályázatok.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor. — fil.
Fél évre	4 kor. — fil.
Negyed évre	2 kor. — fil.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendőek.

Megjelenik minden vasárnap.

Feladós szerkesztő és tulajdonos lapkiadó
Podhradszky Emil.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlköztásoknál eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszöres hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

VIII. évfolyam.

Szászsebes, 1903. December 27.

13. szám.

Első rangu egyenruházati intézet

Blum és Társa

Szerb kir. udv. szállítók. Ő cs. és kir. Fensége József Főherceg udv. szállítói
A nagyméltóságú Földmívelésügyi m. kir. Ministerium hivatalosan megbízott
erdészeti egyenruha szállítói
Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

BUDAPEST IV. Belváros, Sütő utca 2. szám, a Szervitater sarkán.

Saját műhelyeink a házban: Sütő utca 2, Szervita tér 8, Hajó utca 3.

III. A XVszámu, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közrebocsájtása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu

ERDÉSZETI és ERDŐ ALTISZTI EGYENRUHÁK

nemkülönben felszerelési czikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

s eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekintheő számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

POLGÁRI RUHÁK

a legujabb francia es angol divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek. — Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készsággel beszerezünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk,

Óvjuk igen tisztelt megrendelőinket oly czégektől, kik olcsó reklám árak által régi vevőinket megteveszteti óhajtják, miután jutányosabb árt csak is az anyag és kiszolgálás rovására nyujthatnának.

Kívánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel

BLUM és TARSA

Szerb királyi udvari szállítók.

Ő császári és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságú Földmívelésügyi Ministerium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha-szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Jutányos árak.

Figyelmess és pontos kiszolgálás.

Legelőnyösebb beszerzési-forrás.

Az „Erdészeti Ujság“

zoológiai laboratoriuma elvállal kitömésre szárnyasokat és szőrmés vadat.

Jutányos árak. Kitűnő munka.

Az állatok kitömésének díja nagyság szerint.

Emlősök:

Egér nagyságu	2 K
Menyét, nyest	4 K
Róka	10 K
Vaddisznófej	20 K

Madarak:

Pinty nagyságu	2 K
Galamb	3 K
Ölyv	4 K
Nagy suholy (uhu)	8 K
Sas (nagy)	16 K

Siketfajd ágon, dürgő helyzetben, faldiszul 16 K.

Az intézetben készülnek mindenféle vadászati tropheák, kisebb-nagyobb biológiai csoportok függő vadak, emlős fejek művészileg faragott tablettákon.

Madarak mint faldiszek, emlős bőrök szőnyegeknél természetesen utánzott fejekkel. Őz, szarvas agancsok tablettára szerelése, levetett agancsok koponyautánzatra helyezése és egyéb praeparatori munkák művészies és gondos kivitele jutányosan számíttatik.

Fontos téli idényre!

Téli halain (Filcz) csizmák

saját gyártmány

erősek, meleget tartók, csinos kiállításban; 4 évig is viselhetők; jóságért és tartósságért kezességet vállalok.

ÁRA: 8 KORONA.

Megrendelésnél pontos mérték beküldését kérem

LENGYEL ALBERT,

erdőőr.

Alsó-Rákos, Nagy-Küküllő megye.

Tilalmi táblákat

valamint ültetések, vágások stb. jelzésére szolgálókat legelősséban s csinos, tartós és jó kivitelben szállít

Winkler Gusztáv

táblagyáros

Szászsebesen.

2-3

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

ÉLŐ VAD!

Élő foglyokat, füzánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat, vad tengeri nyulakat, baglyokat és minden más állatokat magas áron vásárol az „Élőállat-kiviteli vállalat és állat nagykereskedő“: **O. Frank, Wien V., Zentagasse 48 sz.** Továbbá szállítok mindennemű élő vadat és más első minőségű állatot. Minden vadásznak és vadászat kedvelőnek nélkülözhetlen tanácsadóval ellátott képes árjegyzéket ingyen és bérmentve küldök. Csoportos nyulfogáshoz saját hálót és foglyok s füzákok szállításához saját csomagolási eszközeimet bérmentve küldöm meg

MAGYARHON ELSŐ LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE

BRAUSWETTER JÁNOS

SZEGEDEN
CS. ÉS KIR. KIZÁRÓLAGOSAN SZAB.
KRONOMETER- és MŰ-ÓRÁS
FELTALÁLÓJA A REMONTOIR
INGAÓRÁKNAK STB. STB.

ÓRAK, ÉKSZEREK
10-ÉVI JÓTÁLLASSAL
KÉSZPÉNZÉRT, VALAMINT
RÉSZLETFIZETÉSRE
JAVÍTÁSOK 5 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT.

KÉPES ÁRJEJYZÉK 2000 ILLUSZTRÁCIÓVAL INGYEN ÉS BÉRMENTVE

Magyar magpergető gyár

FARAGÓ BÉLA

csász. és kir. udvari szállító

ZALA-EGERSZEGEN

Megvételre keres
Akác magot
Gledicsia magot
Korai juhar magot
Kocsányos
tölgymakkot

és mintával ellátott mielőbbi szives értesítéseket kér.

Eladásra a következő csemetéket ajánlja

300 ezer drb.	Akácfa 1 éves (erőtéljes) ára	1000 darabonként	8 korona
100 » »	Gledicsia 1 éves ára	» »	10 »
50 » »	Gledicsia 2 éves ára	» »	16 »
100 » »	Kocsányos tölgy	» »	8 »
100 » »	Kocsánytalan tölgy	» »	8 »
20 » »	Amerikai vöröstölgy (Quercus rubra) .	» »	14 »
1 » »	Bibor tölgy (Quercus coccinea) nagy szép piros levelekkel 100 drb.	» »	5 »
10 » »	Amerikai fehér köris (Fraxinus ameri- cana alba)	» »	16 »

csomagolás önköltségi áron vasutra szállítás saját
fogataimmal ingyen,

A kontinens régi jó hírnevű vállalata.

Párisi világkiállítás 1900. Grand Prix. — Számos díszoklevél, állami és egyesületi érem.

Pozsony 1902. arany érem. — Lemberg 1894. nagy arany érem.

Hazai ipar és termelés!

Mindennemű bel- és külföldi

ERDEI VETŐ MAGOT,

gyümölcs és lombfa magvakat

szállít

**elismert kitűnő minőségben,
a lehető legolcsóbb árak mellett**

Stainer Gyula

csász. és kir. udvari szállító

első körmendi

magyar magpergető gyára

Körmenden

vas megye

és kéri a tisztelt erdészközönséget úgy a magvak jóssága, valamint a kiszolgálás pontossága felől magának próbarendelés útján meggyőződést szerezni.

Hogy a tisztelt erdészközönség támogatásáért érzett hálámat lerójjam, az Országos Erdészeti Egyesület pénztárába évente 1000 koronát befizetek, mely összeget az egyesület bármely jótékony célra fordíthatja. Ez által a tisztelt erdészközönség a 2% levonása alól fel van mentve.

Pártoljuk a hazai ipart és termelést!

Több ezer elismerő nyilatkozat. Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.